

FURMAŃSKI (2) *ai*

furmański (1), **formański** (1); furmański *Mqcz*; formański *RejAp*.

a jasne; o *prawdopodobnie pochylone (tak w forman)*.

sg m A fórmański (1). \diamond *n N furmański(e)* (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Przymiotnik od „furman”; należący do furmana; należący się furmanowi; meritorius, vectorius Cn
(2) :

Wyrażenia: »myto furmańskie« (1): *vectura, Furlon/ myto zwłafzczá furmańskie álbo przewóz. Mqcz 477b.*

»formański woz« = meritorium vehiculum Cn (1): bo byś chciał zrownąć kfięgi dekretálkie/ Konciliyfkie/ Sinodálkie s ftárym á z nowym Zakonem/ to ielt/ z Biblią íwiętą/ tedyby iá máłuczkiemi kfiązkámi przeciwko tám tym przezwác mogł/ gdyżby íie thám thy ledwe ná formáńki woz włóżyć mogły. RejAp 88v.

KK